Ч. 113. Неділя 4 червня (22 мая) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полуди.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові з бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:

на цїлий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Неправдивість сензацийних чуток. — Мадяри против галицких жидів. — З Росиї. — Французи в Марокку.

З нагоди виїзду Цїсаря з Ґеделе пише „Pesti Naplo“: О станї здоровля Цїсаря послїдними часами, особливо в австрийскій і угорскій пресї, появив ся ряд дуже пересадних вістий. Вісти ті, котрих жерелом були часто лиш злобні тенденциї, мусїли викликати з натури річи серед горожан монархії величезне враженє. В виду того треба ствердити, що не належить вірити чуткам, котрі говорять о заведеню реґентиї паслїдника престола Архікн. Франца Фердинанда. Суть они тим менше імовірні, що угорске право державне не знає інституциї реґентиї.

Треба би під тим зглядом установити хиба якісь нові права або приміпити бодай до дотичних засад правних зовсїм иншу інтерпретацию, як та, яку доси примінювано. Обі ті евентуальности суть зовсїм виключені, а всякі вісти о реґентиї суть лиш чистою видумкою.

Так само й вістям о резиґнациї Цїсаря з престола не треба давати віри. Почуте обовязку Монарха мимо его недиспозициї, котра єсть наслїдком перестуди, на яку запав ще перед двома роками, его сила духа і непохитна охота до працї суть так великі, що історики і лїтописцї будуть мусїли якраз з тими чертами характеру Цїсаря Франц Йосифа числити ся. Однак вісти про усунене ся Цїсаря від маневрів на Угорщинї і цїсарского польованя в Ішли треба уважати за вповні правдиві, а зі згляду на них не можна уважати за неімовірний факту, що Цїсар на будуче усуне ся від тих всїх тяжких обовязків володітеля, при котрих его особисте рішене не єсть безглядно конечне.

Отже ввиду того часть праць державних буде зложена в руки особи, котра з натури річи єсть до того найбільше покликана т. є. в руки Архікн. Франца Фердинанда. Виходить то просто з права природи, котра нїкому не надає привилеїв а тягар 81 лїт єсть великим тягаром, з котрим треба конче числити ся.

Монарх, котрий до двох так визначних дїл свого житя, як угода і тридержавний союз долучив в послїдних роках ще й анексию окупованих провінций, може чей жадати для себе трохи відпочинку.

Щасливими можна лиш назвати народи обох половин монархії і щасливим можна назвати наслїдника престола, коли сїдоглавий Монарх Австро-Угорщини схоче нещадити ему яко будучому управителеви держави своїх вказівок і рад, а буде то лиш новим доказом того, що Цїсар навіть в так поважнім віцї не лякає ся нїяких трудів і заєдно перенятий почутєм сповнюваня обовязків Монарха.

Угорска палата послів радила вчера дальше над буджетом мінїстерства просьвіти. Пос. Ґеза Польоній виступив в острій бесїдї против масонів і против іміґрациї галицких Жидів на Угорщину. Бесїду его часто переривано.

На місце бл. п. пос. Ахіма вибраний послом до угорского парляменту бувший мінїстер справ внутрішних Хрістоффі, кандидат селяньскої партиї 8.038 голосами; его контркандидат з партиї Кошута одержав 952 голосів.

Рік тому назад утворила ся була в російскій Думі нова партия, зложена з давних октябристів (жовтняків) і бувших „правих“ та назвала ся „російскою фракциєю народною“. Тиждень тому назад розійшла ся чутка, що проводир сеї молодої партиї пос. Крупеньский утворив нову фракцию „независимих націоналїстів“ а провід прочих російских народовців обняв пос. Балашов. Нова ґрупа числить тепер 17 членів, але припускають, що дійде до 40 а тодї фракция народовців розпаде ся на дві майже рівні части. Кажуть що причиною утвореня двох нових фракций суть лиш чисто осо-

---

Яків Бачі.

(Оповіданє з босаньского житя).

(Дальше).

Але пізнїйше хотів він показати, що з него цїлком инший башібожук, як всї инші на купу і казав з якоїсь не добре стереженої пивницї принести вина. Від вина завернула ся ему голова, він пив раз по раз, бігав і кричав, щоби і других почастувати, казав своїм гайдукам усїсти коло себе та пив до них промовляючи з чемности:

— Пийте гайдуцка голото, колись і я був зійшов на пса!

Гайдуки не дали ся просити і не минуло ще пів години як уже сьвітло смолоскипа, що горів при огни, осьвітило самі веселі лиця.

Ахмед з якоїсь чортової веселости крикнув раз до Ґейванової громади:

— Найже вам засьвітить красна ранна зоря ви достойні ради того шибеника Ґейвана.

Неборакови і не снило ся, що ті слова відовзвуть ся недобрим відгомоном. Як камінь, що его кинути у пропасть, залоскотить аж по хвилї, так і Ґайван сидів через хвильку не відзиваючись анї словом, але зараз вибухнув:

— Згинеш Кафіре! Ти песїй сину якоїсь свинї! — Та як би блискавкою вихопив ся на коня і прискочив до Ахмеда, котрий все ще сидів в спокою.

На улицях і заулках було вже темно, нїгде не сьвітило ся і людий вже не було. Правовірні полягали спати, а помежи ісповідниками хреста не було такого, що мав би відвагу показати ся на дворі в такім часї, коли пани веселять ся. Впрочім збирало ся уже на день, ізза гір повівало холодом на вічну заслону, котра зачинала уже підносити ся. Тим більше були розпалені голови обох проводирів. Коли Ахмед побачив, що на него нападають, схопив ся і межи двома громадами розпочала ся бійка.

Не одному зашуміло в его обголенїй голові від кинджала, не одного повалила трупом на землю остра шабля, лиш одні гайдуки стояли спокійно, не маючи нїякого оружия. Лиш оден Ахмед, від котрого Ґейван дістав уже був добру памятьку, бачив то, як кождий кінь, що стратив свого їздця, опиняв ся зараз під якимсь гайдуком. То і добре — думав він собі: то мої люди будуть менї помагати. Як раз хотів промовити до них, коли над'їхав Бехрамбеґ зі своїми людьми. Тепер хотїли всї нараз говорити; мимоволї спустили оружє в долину, тим більше, що воєнне роз'ярене уже потахло. Ахмедова партия видержала кріпко напад, Ґейван лежав цїлий в крови, отже час помирити ся.

Та не так стало ся. Тих десять угорских гайдуків — Бог і Ахмед знають звідки і як — впали на Бехрама. Якийсь гайдук, хлописко як дуб, розвалив ему голову якоюсь буловою, беґ анї не зойкнув. Заки ще Турки опамятали ся, гайдуки перебили ся через їх ряди та й зникли.

— Плач, Фатмо, плач, разом з твоїм хлопятком! Червона кров покрила твого сокола. Оружиє підкосило его, того, що уродив ся для свого Бога. Та нї, не плач. Гляди, его вірні вояки мстять ся за підпору наймилостивійшого падишаха. Сотками гинуть за него вірні, за твого сироту хлопця ріжуть купами дїти народжені до гріха, ледви що їх матері, иробуджені зі сну, можуть станути в їх обороні.

Коли сонце піднялося знову, аби котити ся по небі, плила улицями людска кров, а перед мошеєю зробила ся калабаня з неї, убийники спочивали спокійно, змучені тяжкою роботою.

Не добрі сходили звізди.

III.

Серед того заколоту стратили турецкі пании в Пятицерквах цїлком голову. Бехрам-беґ так був привичаїв своїх офіцирів до ходу своїх думок, що тепер коли повалила ся підпора покровителя цїлого сьвіта султана, то і пятицерковний округ почав розпадати ся. Его заступник Калїль Алай-беґ погиб також мученичою смертию, але нїхто его не жалував, анї его люди, анї дома обі его жени, що уже за житя зробили були з него мученика. Підполковником вийшов він з простого державного надзирателя аренди, на урядника, котрий без висшого розказу відважив ся накладати на Магометан лиш подвійний податок. Добрий Магмуд не знав в тій делїкатній справі иншої ради, як лиш вїхати та жалувати за Бехремом, котрий доки ще жив, два рази, що дня

бисті непорозуміня межи Крупеньским а Балашовом.

З Владивостока доносять, що діяльність нового ґубернатора в Манджуриї погіршує щораз більше відносини межи Хіною а Росиєю. В найблизших днях — як доносять з Петербурга — виїде на інспекцию в тамошні сторони Столипін.

З Фезу наспіла до Парижа вість, що на бриґаду Дальбієра, котра дня 28 мая вибрала ся в похід розвідуючий, напали повстанці. Бриґада розпочала канонаду і задала неприятелеви великі страти. Дальбіє вернув до Фезу. Моаніє і Моижен виїхали дня 29 мая з Фезу і пустились в похід против ріжних племен.

Новинки.

Львів, 3 червня 1911.

— **Санкция цісарска.** Є. В. Цісар санкционував ухвалений галицким соймом проект закона в справі поділу громади Ляшки муровані в старосамбірскім повіті і утвореня з неї двох нових громад адміністрацийних: Ляшки муровані місточко і Ляшки муровані село.

— **Іменованя.** П. Міністер рільництва іменував асистента лїсництва Алексія Котиса управителем лісовим в гал. Дирекциї лісів і домен державних.

— **Недуга Є. Е. Вп. Митрополита.** Стан здоровля Є. Е. Митрополита ґр. Шептицкого попостійно хоч поволи поправляє ся. Тяжка інфлюенция потягла за собою запалене жили в нозї, що піддержує високий стан горячки. Небезпечности тепер нема.

— **З Дирекциї** прив. української ґімназиї в Яворові. Іспити приватистів (-ок) відбудуть ся в пятницю 23 червня с. р. Зголоситись треба вже 22 червня. Вступні іспити до кляс II—IV відбудуть ся 24 червня с. р. Вступні іспити до I кл. перед феріями відбудуть ся в пятницю 30 червня с. р. Зголосити ся належить 29 червня с. р.

— **Приготовляючий курс** до ґімназиї урядить філїя Руск. Тов. педаґ. в Коломиї в часї від 15 липня до 31 серпня с. р., коли зголосить ся відповідне число учеників. Платня за науку, мешкане і харч 40 К за цілий час. Зголошуватись (з доданем марки на відповідь) на адресу: Степан Галібей, уч. ґімн., Коломия — до кінця червня.

— **Огні.** В Жабокруках городеньского повіта вибух дня 28 мая с. р. огонь, котрий знищив цілий фільварок о. Едв. Хлопецкого і 5 загород селяньских. Шкоду обчисляють на 90.000 К, з чого припадає 60.000 К на сам обшар двірский, а проче на селян. Обезпечені були лиш два селяни і обшар двірский. — У фабриці джути в Ерсебет Фальва на Угорщині вибух вчера великий огонь. Шкода доходить до соток тисячів. Запримітити потреба що в тій самій фабриці вибух був огонь перед кількома місяцями і наробив шкоди на більше як пів міліона корон. Здає ся, що як тоді так і тепер огонь був підложений.

— **Нещаслива пригода.** Служниця Мария Батицка, миючи вчера вікна в домі при ул. Тарновского ч. 7 впала з вікна першого поверха і потовкла ся так тяжко, що стация ратункова по уділеню їй першої помочи мусіла відвезти єї до шпиталю.

— **О динамітовий замах в Княгинині.** Минулого втірка розпочала ся а в четвер в ночи закінчила ся розправа в справі голосного в своїм часї динамітового замаху на різника Мрочка в Княгинині, котрого тоді в страшний спосіб покалічило. Коли пізно в ночи вернув до дому і ляг спати, кинув хтось крізь вікно динамітовий набій з запаленим лонтом. Мрочко схопив ся з постелї і хотів загасити, коли нараз патрон вибух і Мрочка в страшний спосіб покалічило. Підозрінних о той замах Феликса Дворского і его жінку Валерию арештовано і они станули тепер перед судом. Було підозріне, що Мрочко удержував любовні зносини з Дворскою а Дворский із злости зато мав виконати замах. До розправи покликано 55 сьвідків. Остаточно розправа не могла доказати вини обжалованих і вердиктом судиїв присяжних обоє Дворских увільнено.

— **Дрібні вісти.** У Львові вибух страйк цеглярів, котрі домагають ся підвисшеня платні з 8 на 10 К за тисячку виробленої цегли. Конець буде здаєсь такий, що підвишку відобють собі фабриканти на каменичниках а каменичники на льокаторах. — Іванна Грицаківна, донька ляборанта шк. рільн., учениця шк. виділової, пропала від трох днїв і родина не може єї відшукати. — Сидора „Шуму, „зарібника“ придержано вчера в хвили, коли добував ся до склепу Хани Ярославерової.

— **Холєра в Ґрацу.** Санітарний департамент Міністерства справ внутрішних стверджує, що случай холери в Ґрацу занесено рішучо з Венеции. Власти австрийскі думають, що власти венецкі не відкрили ще гнїзда холери. — З Ґрацу доносять: В справі здоровля Лєбінґерової не настала нїяка зміна. Лїкарі мають надію удержати єї при житю. Бактериольоґічні розсліди не вказують на то, щоби особи, які стикали з Лєбінґеровою, заразили ся холерою. Стан всїх ізольованих єсть добрий.

— **З Дирекциї жіночих шкіл Руского Товариства педаґоґічного у Львові.** Приватні і вступні іспити до чотироклясової школи вправ, пятиклясової виділової і вступні іспити на II., III. III. і IV. рік учительскої жіночої семінариї відбувати-муть ся перед вакациями дня 20-го червня від 8 ої години рано. Зголошеня приймає Дирекция устно або письменно кождого дня. Такіж самі іспити по вакациях почнуть ся 4-го вересня о 10-ій год. рано. Такса іспитова виносить в школї виділовій 10 корон, в семінариї 15 К, в школї вправ 5 К. Такси без огляду на вислід іспиту не звертає ся. З засади приймає Дирекция до своїх шкіл лише доньки членів Р. Т. П., а хто доси не є членом товариства, може вписати ся перед самим іспитом. Вписове виносить 1 К, річна вкладка 2 К, для міщан і селян 1 К. До іспиту має учениця явити ся зі своїми книжками, чорнилом, олївцем, зглядно кредками або фарбою до рисованя, кандидатки на II. і III. рік семінариї з власним скрипками, а на папір до писаня і рисованя складають в Дирекциї 10 сот.

До вступного іспиту на III. або IV. рік можуть зголошувати ся укінчені учениці жіночих лїцеїв, що зложили іспит зрілости і ті мають складати лиш іспит доповняючий: на рік III. з загальної педаґоґіки і гри на скрипці, на рік IV. з загальної педаґоґіки і дидактики. Крім сего мають такі учениці складати іспит з науки сьпіву, руханки (ґімнастики) і жіночих ручних робіт, наколи сьвідоцтво зрілости лїцеальне не виказує з сих предметів принайменше „задоволяючої“ („доброї“) ноти. Іспитова такса для тих учениць виносить 5 К 10 сот.

Вступні іспити на I. рік семінариї відбувати-муть ся 29-го червня від 10-ої год. рано. Зголошувати ся треба 27 і 28 червня, а найпізнїйше 29 до 10 години рано. Іспитова такса 5 К 10 сот. По вакациях вступний іспит на I. рік почне ся 1-го вересня о 3-ій год. попол. Зголосити ся треба бодай о одень день скорше. До того іспиту треба предложити доконче метрику уродженя, сьвідоцтво щепленої віспи (зглядно ревакцинациї) і сьвідоцтво фізичного уздібненя, виставлене урядовим лїкарем (фізиком). У Львові виставляє таке сьвідоцтво на руский формуляри др. Евген Озаркевич (Підвале ч. 7).

Ер. Евстахій Макарушка, управитель.

— **Читальня „Просьвіти“ на Клепарові** почала ставити власний будинок, котрий стане окрасою цілої місцевости. Будову з площею обчислено на звиш 50.000 кор., однак недостача фондів дуже велика. Тож, щоби діло щасливо довести до кінця, просять Клепарівяни о поміч позичкою на листи довжні по 5 кор.,

---

грозив єму, що здойме з него скіру. Аж вкінци міский даллал (той що тарабанить) впав на думку, що тепер робити.

— Заплатіть Ахмедови, капітанови башибожуків! Він тих, Богом проклятих, невірних собак приведе назад.

Ахмеда, котрий мав лиш ніс троха обрізаний, прикликали зараз і Магмудови удало ся намовити его, аби він пімстив ся за Бехрама і зловив знов тих десять гайдуків. Зато обіцяв він єму дати 50 дукатів, але заплатив лиш 25 (а до книги записав 80). Оба разом і кождий окремо ломили собі голову, яким би то способом тим гайдукам стратити житє. Ахмед поставив ще то услівє, що все, що він підчас погоні буде уважати за нічию власність, дістане ся єму. Закон постановляв, що правда, що всяке нічиє майно має припасти державі і Магмуд знав, та шанував то право, але в тім надзвичайнім случаю пристав на то, хоч з тяжким серцем, аби они таким майном поділили ся.

Коли оборонці правдивої віри так умовили ся, були наші гайдуки уже далеко за горами і лїсами. Они старали ся дістати ся до Могача, щоби тут перейти за Дунай, а тим самим перебравши ся за селян, пристати до войска Бетлєна Ґабора. До цїсаря не могли дістати ся, бояли ся, що в тольнаньскім і вайсенбурскім комітаті дістали вістку про їх пригоду.

Але гайдук думає, а Турок рішає. В стороні дізнали ся про великі войска і їдучі так цїлий тиждень а все лиш ночами, приблизили ся до гори Над-Гарзані недалеко Віляні.

Чого то тота стара як сьвіт гора Над-Гарзані не дожила! Природа поставила єї там, як би на сторожі. Положена межи багнистим берегом Драви а старим Дунаєм, сумувала она уже не раз над погибшими угорскими вояками; єї мраками сповитий вершок був може останнїй який єще бачило заумираюче око Людвика Другого.

Коли та гора має душу в тїлї то неможливо, щоби той старий вартовий не врадів, коли наших девять гайдуків, спутавши конї, і поставивши одного з помежи себе на сторожі лягли змучені на траві коло тої гори. Було уже пізно в ночи, лиш з села Горвані чути було гавканє собак, прото всюди доокола було тихо. Чуйне ухо гайдуків наслухувало лиш підозрілого шелесту, але що нїкого не було чути, то винайшли собі місце на огонь, аби там спечи барана, котрого десь по дорозі зловили.

Старий гайдук перебув уже не одну страшну бурю, не відзиваючись і словом, взяв ся класти огонь і покраяв барана, як треба. Товариші поклали ся доокола огня та ґріли ся мовчки.

Они всї разом не були бесідливі люди, але в кінци все таки оден з них відозвав ся, а то старий гайдук Ґабро Марко, котрого товариші з турецка називали Ода-баші.

— Чуєте люди! не скажу нічого більше, але з нами біда.

На то всї сказали лиш Гм… на знак, що они нїби розуміли своє положенє.

— З нами нїби щось так — додав кухар по короткій хвили — як з тою собакою що в керниці.

Другі призадумали ся і пізнали в души, що то і правда.

В кітлї почало кипіти, полумінь палахкотїла в гору по нім, а голодні гайдуки не могли уже дочекати ся, коли возьмуть ся до їди. Уже кождий шпортав за своїм поясом з мотуза глядаючи ложки. Вкінци прийшло уже до того і при сьвітлї огня видно було як вісьмох людий присіли ся до кітла та заїдали смачно. На даний знак встав молодший парубок та півов змінити того, що стояв на сторожі коло коний, а той прийшовши кинув ся на землю, та взяв і собі ложку.

— Ну, ти бачив що? — спитали они вартового, котрому було на імя Саму.

— На цілім сьвіті тихо, менї лиш здавало ся, як би борода беґа Саренґраду заїхала в оту грубу хмару; або може нї, баше Гавриле?

— Гм… Та може щось так.

(Конець буде).

які протягом 10 літ вильосовані і сплачені будуть. Гроші слати належить переказом або чеком до товариства Урядників і сьвящеників у Львові на книжочку щадничу ч. 847. Чеки на жадане висилає Виділ Читальні. Припадаюче на май сего року льосоване листів довжних відложено аж до укінченя будови, бо сподіваний зиск з того жерела оказав ся майже ніякий, з причини, що кошти друку тих листів, відозв, паперу, чеків, марок винесли більшу половину ніж дохід. Межи інституциї фінансові розпродано до тепер 41, особи замісцеві 82 штук, разом на 625 кор., а даром отримано 88 кор. і з тої причини не подано доси до прилюдної відомости спису жертводавців.

— **Процес о трамвай** виграла остаточно громада міста Львова. Ще в 1908 р. позволило було міністерство зелїзниць на будову трамваєвої лінії вздовж цілої улиці Чарнецкого, попід Намістництво, яко найкоротшого полученя межи Високим Замком а Стрийским парком. Намістництво запротестувало проти сего, жадаючи, щоби то полученє ішло через улицю Підвалє. Справа оперла ся о адмінїстрацийний трибунал. Оноді відбула ся перед тим трибуналом розправа і виграла громада міста Львова. Небавом розпічне ся попід Намістництво будова трамваю.

— **Наслідки пияньства.** В шинку при ул. Собіского кандидат адвокатский п. С. Т. — він повинен називати ся хиба кандидатом пияцким — так собі доправив, що виходячи із шинку не міг удержати ся на ногах і падаючи на порозї вилетів на улицї. При тім вдарив так сильно головою об брук, що кров пустилась єму ротом, носом і ушами. Завізвана стация ратункова відставила єго до шпиталю в зовсїм непритомнім станї від алькоголю і удару.

Телеґрами.

Мадрид 3 червня. Президент міністрів Каналехас визвав на двобій сенатора Портаґо з причини конфлікту на вчерашнім засїданю сенату.

Триєст 3 червня. Збори робітників в Stabilimento technico ухвалили залишити пасивний опір і вернути до роботи.

Ноґалес (Арізоил) 3 червня. З Мехіка наспіла вість, що ґубернатора удільної держави Сіпальоа, Редо, убито.

Париж 3 червня. Часописи доносять, що правительство анґлїйске веліло повідомити перебуваючого тут марокканьского міністра справ заграничних Ель Мокрі, котрий мав яко заступник поїхати на торжество коронацийне до Льондону, що присутність марокканьскої делеґациї на торжествах коронацийних не єсть пожадана. Причиною того кроку єсть лютість, якої допускало ся войско султана на женщинах і дїтях. Побоювано ся, що публична опінія Анґлії зробила би репрезентантам Мулея Гафіда неприхильне приняте.

Париж 3 червня. Міністер маринарки Делькассе розпорядив, щоби в сегорічних маневрах фльоти взяли участь також 4 аеропляни, котрі будуть сповняти службу вивідуючу.

Надіслане.

ЧВ. 71.301.

Оголошенє конкурсу.

Виділ краєвий Королївства Галичини і Володимириї з Великим Князївством Краківским розписує отсим Конкурс на дві стипендиї з краєвого фонду по 1.000 кор. річно для учеників Академії рільничої в Дублянах.

О сї стипендиї можуть убігати ся укінчені ученики середних шкіл, котрі по укінченю аґрономічних студий в Академиї рільничій в Дублянах і відбутю господарскої практики наміряють обрати зване учителїв рільництва для селян або працювати в орґанїзациях заводових рільничих в краю.

Подання поперти:

а) метрикою хрещеня, б) сьвідоцтвом зложеного іспиту зрілости в ґімназиї або школї реальній, в) сьвідоцтвом з послїдного півроку шкільного в ґімназиї або школї реальній, г) докладним сьвідоцтвом убожества треба вносити найпізнїйше до 31. липня с. р. до Виділу краєвого на руки Дирекциї Академії рільничої в Дублянах.

До подання треба крім сего долучити письменну заяву, силою котрої обовязує ся кандидат, що по укінченю наук в Академиї рільничій в Дублянах буде трудити ся на случай візваня із сторони Виділу краєвого яко учитель рільництва для селян або в орґанїзациях заводових рільничих в краю.

Львів, дня 29. мая 1911.

Подорож довкола землї.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного. Львів, 1910. — Цїла гра гарно обдумана. Она незвичайно цікава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до киданя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гра незвичайно складна і вправляє знаменито думанє і память. Надає ся дуже до забави дїтий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбудженє патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, як другі в сьвіті,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли“.

Господарство, промисл і торговля.

Цїна збіжа у Львові.

дня 2-го червня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·75	до 11·50
Жито	7·30	„ 7·50
Овес	8·40	„ 8 60
Ячмінь пашний	7·50	„ 8·—
Ячмінь брожарний	8·30	„ 9·50
Ріпак	13·—	„ 13·25
Льнянка	—·—	„ —·—
Горох до вареня	9·30	„ 13·—
Вика	10·—	„ 10·50
Бобик	8·20	„ 8·50
Гречка	—·—	„ —·—
Кукурудза нова	—·—	„ —·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„ —·—
Конюшина червона	65·—	„ 80·—
Конюшина біла	85·—	„105·—
Конюшина шведска	65·—	„ 75·—
Тимотка	45·—	„ 55·—

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарні Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2**^{22}, 5^{50}, 7^{30}, **9,** 10^{15}, **1**^{30}, **2,** 5·48, 7^{15}†) **8**·^{25}, 9^{50}.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10,** 5·40, 10^{10}†), 10^{30}.
†) з Красного.

З Черновець: 12^{05}, 5^{45}†), 8·05, 10·25*), 2^{05}, 5·52, **6**^{26}, 9^{34}
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.
§) Від $^{18}/_{6}$ до $^{10}/_{9}$ включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.
З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.
З Яворова: 8·15, 4·30.
З Підгаєць: 11·15, 10·20.
З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55,** 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**·35, 3·40, **8**·22, 8·45, **2**·30§), **2**·45, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7**·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2**·18, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2**·50, 6·10, **9**·15, 9·37, **2**·20, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від $^{18}/_{6}$ до $^{10}/_{9}$ включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6^{00}.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.
До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33,** 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: Адам Краховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Мати також еї донька

хоче мати гарну виправу і тому не зволїкайте, а замовте собі взори чудових дамастів, ґрадлї, канвас, полотна, біле на ліжка і столове, хустинки, як і иовости в франпрских зефірах, анґлїйских полотнах на одїж, крізенти, оксфорди і ин., які вам пришле ся даром і оплатно просто з фабрики виробу полотна і з дому для висилок з першорядної фірми

Братів Крейцар

в Добрушцї ч. 11 Чехи.

Наслїдком надпродукциї продаемо низше цїни ось що:

1000 тузинів гарних білих полотняних хусточок вешитих 150/200 цм. великих за 6 штук 14 К.

1000 штук полотна на всяке біле. 1 штука 20 метрів, 74 цм. ширини 11 К.

1000 штук дуже делїкатного полотна для найделїкатнїйшого біля, 1 штука 20 м. 82 цм. ширини 18 К.

1000 метрів гарних сортованих решток 2—8 метрів великих, 30 метрів 18 К.

За те, що не подобае ся, звертаемо гроші.

Особенности для уладжень в готелях і ріжних заведенях.



найлїпші гигіенїчні Ґумові артикули за 2-лїтною ґваранциею. — Цїники висилае даром

„Olla" фабрика ґуми Віденъ II/476, Praterstrasse 57. Можна набути у всїх аптиках і лїпших дроґериях. — Поручае звиш 2000 лїкарів. 8—30

Інсерати

до „Народної Часописи" і Gazet-и Lwowsko-ї принимае

Аґенция дневників

Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Михайло Скірка

римар і сїдельник

у Віднии III. Реннвеґ ч. 38



поручае

богатий вибір сїдел і всякої упряжї для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всїлякі вироби зі шкіри.

Цїни приступні.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймае пренумерату і оголошеня до всїх дневників краевих і заграничних.

До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.